

Textovou část připravili členové pedagogického sboru: Miloslava Čechovská, Marta Peňázová, Bohumil Hloušek, Jiří Maděra, Milada Moupicová, Emilie Svitanová, František Vojanec, František Vyplašil, Anna Zabloudilová. Fotografie: Martin Černý, Marek Došek, Karel Koten, Ladislav Novotný, Josef Sadílek a archiv gymnázia a Novoměstského zpravodaje.

Publikaci sestavila redakční rada Novoměstského zpravodaje.

Grafická úprava: Miloslav Dvořák.

Tisk VČT 35/84 - 1300. — Pov. ONV Žďár nad Sázavou 138/299/84.

90
1894
1984

Pozdravuji vás, krajané,
vy, dcery dcer, vy, syni synů,
milujte svoji domovinu
jak já, jak všichni Slované.
Museli jsme se o ni bít
a jsou v ní dosud čerstvé rovny
těch, kteří životem, ne slovy
pozvedli za ni pěst a štít.

Pozdravuji vás, háje modřínů,
ať spatří lidé v mraku, který pluje,
co neviděli dříve pro dřinu
a co jim jejich básník ukazuje.
Ať člověk osedlá ten krátký čas,
jenž mu byl dán, či spíše svěřen
a ubíhá jak potok vteklý v čerčen,
jak cestovatel na propadlý pas.

Vítězslav Nezval

DEVADESÁT LET — v životě člověka úctyhodný věk, v historii města, národa či země jen zlomek času. Novoměstské reálce je devadesát. Je to hodně nebo málo? Má, či nemá právo vzpomínat, připomínat se a oslavovat? Jsem přesvědčen, že má.

I když jsou školy s mnohem delší historií, patří uznání a poděkování představitelům našeho města z konce minulého století, kteří pro její zřízení neváhali vynaložit takové úsilí a vzít na bedra obce značnou finanční zátěž. Byla totiž první střední školou s českým vyučovacím jazykem v této zapadlé části Moravy a to v sociálně a národnostně složitých poměrech c. k. Rakousko-Uherska na sklonku XIX. století zdaleka nelze označit za samozřejmé.

V řadě oblastí života tehdejší společnosti sehrála škola významnou roli. Především umožnila střední a jeho prostřednictvím pak vysokoškolské vzdělání mládeži z širokého okolí. Samozřejmě v první řadě měšťanským synům, ale i těm z chudých rodin rolníků, řemeslníků a dělníků, klukům z dědin a samot roztroušených v této malebné, ale k člověku tvrdé oblasti Českomoravské vysočiny. Škola přispěla rovněž k rozvoji kulturního života, šíření osvěty, umění a stála u kolébky řady sportovních a tělovýchovných činností.

Tato pozitiva byla do jisté míry jevem přirozeným, ale nesporně k nim přispěla struktura pedagogického sboru v čele s Leandrem Čechem a řadou dalších pokrokových osobností. Jim a jejich následníkům se dařilo úspěšně rozvíjet talent mládeže z širokého okolí, která školu navštěvovala. A tak mezi absolventy školy nacházíme desítky předních osobností všech oblastí naší společnosti — vědce, techniky, akademické hodnostáře vysokých škol, lékaře, umělce a samozřejmě ty obyčejné poctivé pracovníky každodenního života.

S rozvojem společnosti, který již částečně naznačila první republika, ale který se na plné obrátky rozběhl až po druhé světové válce s nástupem naší cesty k socialismu, úloha této školy v některých oblastech zákonitě klesala. Postupně přibývaly v naší oblasti další střední školy všeobecně vzdělávacího a odborného zaměření. Vznikaly specifické instituce, které přebíraly řídicí a organizační funkce v různých oblastech života, jako osvětová zařízení, knihovny, muzea, galerie, kulturní domy či sportovní kluby, tělovýchovné jednoty, tréninková a vrcholová střediska mládeže. Vysokoškolsky vzdělaný není v obci už jen pan doktor, lékárník, profesor či advokát. Průmyslové a zemědělské závody i ostatní instituce mají dnes desítky inženýrů, ekonomů, právníků, mají své pobočky vědeckých a vědeckotechnických společností, výzkumná pracoviště. Těší nás, že ne jeden z nich sedával v našich školních lavicích.

Škole po těchto proměnách zůstává především základní úloha — být kolébkou vzdělanosti, dotvářet socialistický charakter osobnosti žáků. A jak rostou nároky naší společnosti na připravenost člověka pro život, tak se tato role zákonitě zvýrazňuje.

Proto nechceme jen nostalgicky vzpomínat na staré dobré časy a zašlou slávu. Je třeba přetvářet školu pro potřeby dneška a především zítřka, otevřít dokořán dveře novým cestám ve výchovně vzdělávacím procesu, jak to žádá nová československá výchovně vzdělávací soustava. To jsou úkoly dnešního gymnázia, úkoly současné generace pedagogických pracovníků.

A tak je první část tohoto materiálu věnována historii školy a vzpomínám několika absolventů, ve druhé Vás chceme seznámit se současným životem školy a jejími proměnami.

Jiří Maděra, ředitel gymnázia

LEANDER ČECH

1854 - 1911

Leander Čech patří k těm osobnostem, které jsou úzce spjaté s historií novoměstské střední školy a s kulturním životem celého Novoměstska.

Pocházel z Čech, ale celou svou duší byl Moravan. Již během středoškolského studia v Brně i v Praze při studiu na univerzitě se aktivně účastnil veřejného i studentského života. Po ukončení vysokoškolského studia odchází L. Čech na Moravu. Prvním dlouhodobým působištěm Čechovým se stává Telč, kde prožil 15 roků v neustálé činnosti pedagogické, literární a horlivé účasti na veřejném životě.

Roku 1894 byl L. Čech jmenován ředitelem nově vzniklé reálky v Novém Městě na Moravě. S velkou energií se pouští do nové práce. Brzy poznává, že dosavadní budova školní a radniční nebude vyhovovat potřebám reálné školy. Je třeba vybudovat školu novou. Podílí se na obstarávání nového stavebního místa, na projektu nové budovy. I když se setkává s mnohými překážkami, už v roce 1901—1902 je zahájeno vyučování v nové školní budově.

Se stejnou energií, s jakou se věnoval práci učitelské a ředitelské, se zabýval i prací veřejnou. Po celou řadu let je členem městského zastupitelstva, okresní školní rady a téměř všech významných spolků novoměstských. Zvýšenou pozornost věnoval také sportovní činnosti. Stará se o úpravu hřiště, o zřízení plovárny a tenisového hřiště u reálky, je jedním ze zakladatelů Sportovního klubu.

Leandr Čech byl činný i literárně. Patří k vůdčím zjevům z okruhu tzv. moravské kritiky. Překonává úzký rámec skupiny a snaží se ve svých pracích uplatnit novější a vědeckější postupy.

V oblasti literární nevykonal vše, jak by si přál, protože prvořadá byla jeho práce pedagogická. Navrhuje novou úpravu středoškolského učiva, zredukování učiva zastaralého a zavedení nových disciplín. Dále pracuje na nových osnovách jazyka českého na středních školách a podílí se na uspořádání učebnice češtiny. Jeho vědecká práce byla oceněna tím, že byl jmenován dopisujícím členem České akademie věd a dopisujícím členem Matice české.

VINCENC MAKOVSKÝ

1900 - 1966

Jméno Vincence Makovského, jednoho z největších zjevů sochařského umění 20. století, zůstane nerozlučně spojeno s Novým Městem na Moravě, kde se narodil, kam se po celý život vracel a kde je také pochován.

V letech 1911—1918 studoval V. Makovský na novoměstské reálce, kde vynikal v deskriptivní geometrii, fyzice, matematice a kreslení. Na formování osobnosti mladého studenta zvláště působí jeho profesor Dr. I. A. Bláha. Po ukončení reálky odchází V. Makovský studovat Akademii výtvarných umění v Praze, kde později přechází do sochařské školy Jana Štursy.

Jeho práce umístěné v Novém Městě na Moravě nejsou rozsáhlejšího charakteru. Patří k nim reliéf z roku 1922 zdobící sloup na domě č. 112, dále podobizna Josefa Šimka, prvního ředitele obecné a měšťanské školy, a sádrový model Partyzána, který se nachází ve vestibulu MěstNV. V zahradě gymnázia je umístěna podobizna L. Čecha odhalená roku 1931 v souvislosti s 20. výročí smrti významného pedagoga této školy. V aule gymnázia je sádrový model pomníku J. A. Komenského, který V. Makovský škole daroval a také sám osobně v roce 1957 instaloval.

Velkou láskou V. Makovského bylo jeho rodiště, kde trávil každé prázdniny a aktivně se podílel na kulturních akcích pokrokového akademického spolku Horák. Prováděl i návrhy plakátů, kostýmů, masek a alegorií pro průvody studentských slavností. Jako novoměstský rodák se staral také o to, aby město bylo krásnější. V roce 1945 byl poradce národního výboru při celkové koncepci úpravy města. Podle jeho návrhu byla upravena novoměstská náměstí.

V. Makovský byl v roce 1958 jmenován národním umělcem a v roce 1960 mu byl udělen Řád republiky za uměleckou a pedagogickou činnost. Byl laureátem státní ceny Klementa Gottwalda a nositelem mnoha dalších významných mezinárodních i státních ocenění. Jeho dílo spjaté s národními tradicemi tvoří základ českého moderního sochařského umění a socialistické kultury.

Je velkou ctí pro střední školu v Novém Městě na Moravě, že od roku 1970 nese ve svém čestném názvu jméno svého absolventa — gymnázium národního umělce Vincence Makovského.

CESTA K VĚDĚNÍ

Přehled nejvýznamnějších událostí v životě novoměstské střední školy

Devadesát let trvání školy je vždy důvodem k ohlédnutí do minulosti, důvodem k hodnocení událostí, jež ovlivnily její činnost, vtiskly jí charakteristický ráz. Také novoměstská reálka má slavnou a bohatou minulost, kterou je čas od času třeba připomenout zejména nově nastupující generaci. Dlouhé časové období, značné množství fotografického materiálu, ale zároveň malý publikační prostor nás nutí ke kalendářnímu zpracování historie školy. Do přehledu je proto zařazeno období od založení ústavu v r. 1894 až do roku 1970, kdy byl škole udělen čestný název gymnázium národního umělce V. Makovského. Při zpracování historie reálky jsme vycházeli z výročních zpráv, školních kronik a ze studie dr. J. Mikulce, která byla otištěna v almanachu u příležitosti oslav 75. výročí založení školy.

1871	— dva pokusy městského zastupitelstva o zřízení reálného gymnázia v Novém Městě na Moravě (první pokus zcela odmítnut radou, druhý rovněž odmítnut s nabídkou subvence na zřízení státního gymnázia s německým jazykem)
1873	— vypracování nové žádosti
1874	— předložení žádosti zemskému výboru do Brna, jednání města s zem. výborem; po zamítnutí snížení roč. paušálu vyššími úřady obecní zastupitelstvo odstupuje od zřízení zemské reálky
1894	— 27. 1. předložena nová petice zemskému výboru; zemská školní rada dává souhlas s tím, aby byla zřízena zemská vyšší reálka s vyučovacím jazykem českým a postupným otevíráním vyšších tříd
— 23. 4. podpis smlouvy mezi zástupci města a zástupci zemského výboru
— konkurs na místo ředitele, jmenování L. Čecha
— jmenování prvních členů učitelského sboru (A. Jelínek, J. Oulehla, Jos. Brož, Jos. Dobeš, A. Relich)
— zajištění čtyř prozatímních místností v budově měšťanské školy
šk. rok	
1894—1895	— 15. 9., 17. 9. zápis do 1. třídy reálky
— 18. září slavnostní zahájení školy
— budování školních knihoven, školních sbírek
— založení Spolku ku podporování chudých studujících zemské vyšší reálky v Novém Městě na Moravě
1895—1896	— zemská školní rada uložila ředitelství školy vypracovat a předložit stavební program týkající se vyřešení umístění žáků v nové školní budově
— jednání mezi obecním zastupitelstvem a zemskou školní radou o stavebním programu

Školní rok 1897/8

Sbor učitelský

1. Ředitelství ústavu jmenován byl výnosem vysokého výboru zemského ze dne 14. července 1894 č. 31. 391 Leander Čech, profesor při zemské vyšší reálce v Telči, který nastoupil svůj úřad dne 1. srpna 1894.

2. Výnosem vysokého výboru zemského ze dne 13. září 1894 č. 40064 jmenován byl státním učitелеm Antonín Jelínek, suplující učitelský při c. k. reálném a vyšším gymnasiu v Písku, který stávajícího nastoupil svůj úřad dne 20. září 1894.

3. Výnosem vysokého výboru zemského ze dne 13. října 1894 č. 44357 potvrzen byl Josef Brož, suplující učitelský při vyšší reálce v Telči, za suplujícího učitele pro Krasno.

4. Výnosem vysokého výboru zemského ze dne 13. října 1894 č. 44362 svěřeno vyučování náboženství katolického Janu Oulehlvi, provostovi katolické obce a místní školy v Novém Městě.

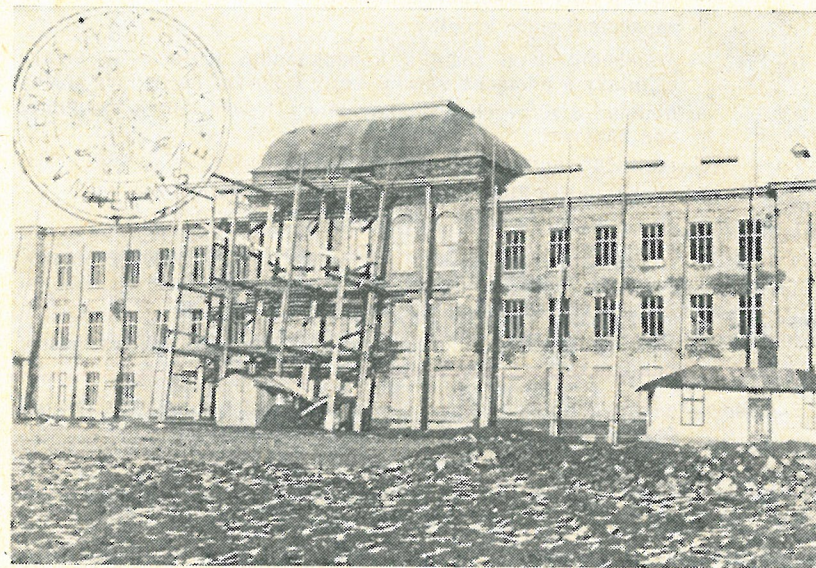
5. Výnosem vysokého výboru zemského ze dne 13. října 1894 č. 44359 svěřeno vyučování evangelického reformatního náboženství Josefu Dobrovi, evangelickému faráři v Novém Městě.

6. Výnosem vysokého výboru zemského ze dne 13. října 1894 č. 44358 svěřeno vyučování výjimec Aloisovi Relichovi, podučitel při obecní škole v Novém Městě.

Úvodní list školní kroniky — rukopis Leandra Čecha

- vyšší úřady vyslovují rozhodnutí o nutnosti výstavby nové budovy
- 1896—1897 — nová jednání probíhají na podzim tohoto školního roku,
 - vypracování trojího projektu (1. — adaptace dosavadní školní budovy na reálku, 2. — stavba nové budovy obecné a měšťanské školy, 3. — stavba nové reálky)
- 1897—1898 — předložení všech projektů nadřízeným úřadům
 - zemská školní rada se rozhodla pro stavbu nové budovy reálky
- 1898—1899 — jednání o subvence — úspěšná
 - zakoupení pozemku na Nivě
 - stavební projekt J. Sadílka
 - 1. akademie školy (11. 6.) v hostinci T. Drdly
- 1899—1900 — povolení státní subvence
 - počátek stavby reálky
- 1900—1901 — hrubá stavba budovy školy, další výstavba na jaře 1901
 - 1. maturity (22. 7. 1901)
- 1901—1902 — přemístění ústavu do nové, ale ještě nehotové stavby
- 1902—1903 — dostavba reálky
 - II. akademie reálky
- 1903—1904 — 18. 9. slavnostní odevzdání budovy
 - převzetí ústavu a učitelského sboru do státní správy (1. 4. 1904)
 - akademie (132 účinkujících)
- 1907—1908 — školní akademie
 - první dvě privatistky na reálce
- 1908—1909 — těsnopisné závody
- 1910—1911 — 1. lyž. kurs a závody za účasti studentů reálky
 - akademie
 - odchod 1. řed. školy L. Čecha do výslužby
 - 27. 7. 1911 smrt L. Čecha
- 1911—1912 — nástup nového ředitele Jana Burdy
 - 13 privatistek mezi studenty reálky
- 1912—1913 — tělovýchovná akademie
- 1915—1916 — pěvecko hudební akademie
- 1916—1917 — pěvecko hudební akademie
 - 32 privatistek studuje na novoměstské reálce
- 1918—1919 — slavnost u příležitosti vyhlášení samostatnosti republiky
 - odchod dosavadního ředitele J. Burdy na zdravotní dovolenou, škola je řízena zatímními správci (A. Jelínek, J. Maleček)
 - změny ve školním řádu, osnovách, úprava hlavních prázdnin
 - přijetí dívek za řádné studentky
 - vznik volného sdružení akademiků z Horácka

- 1919—1920 — oslava 25. výročí založení reálky (výstava umělců z Horácka v budově školy, výstava žakovských prací, odhalení pamětní desky Fr. Žemličky obětí 1. světové války ve vestibulu školy)
 - založení spolku Horák, div. představení Ogaři — účinkující ze spolku Horák
 - 1. žena v učitelském sboru
- 1920—1921 — rozsáhlejší změny v profesorském sboru
 - studentská slavnost, divadelní představení Zlého jelena (scénická úprava V. Makovský)
- 1921—1922 — jmenování nového ředitele B. Tichánka
 - oficiální povolení činnosti spolku Horák
- 1922—1923 — zavedení elektrického osvětlení do budovy školy
- 1924—1925 — účast abiturientů studentů, profesorů na Horácké krajině výstavě
 - současné uspořádání vlastní výstavy v aule budovy školy
 - výstava výtvarníků krajanů
- 1926—1927 — snahy novoměstské veřejnosti o změnu dosavadní reálky v reálné gymnázium
 - účast žáků na lyž. závodech

Stavba budovy reálky

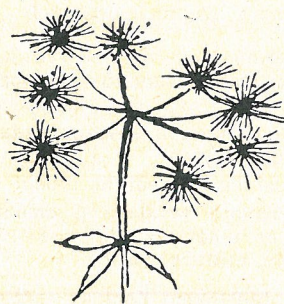
- 1930—1931 — odchod ředitele školy B. Tichánka do důchodu, zatímnním správcem J. Maleček
— sjezd abiturientů reálky, odhalení busty L. Čecha před budovou školy; divadelní představení Rev. trilogie spolku Horák; výstava v aule školy (111 prací)
- 1932—1933 — ředitelem školy Jan Maleček
— založení rodičovského sdružení
- 1933—1934 — oslava 40. výročí založení školy (shromáždění, divadelní představení Tylovy hry Jiříkovo vidění — režie A. Podloucký)
- 1934—1935 — založení Nadace A. I. Bláhy a Nadace L. Čecha — zřízení 2 stipendií pro nemajetné žáky
— odchod ř. J. Malečka, zatímnním správcem St. David
- 1935—1936 — založení ústavního mužského sboru a orchestru (prof. A. Rovenský, prof. J. Mikulec)
- 1936—1937 — nový ředitel E. Jireček
— hudebně-tělocvičná akademie za spoluúčasti Pěveckého spolku Smetana
- 1937—1938 — poslední veřejné představení pěveckého sboru a orchestru
- 1939—1940 — vyloučení studentů židovského původu z řad studujících reálky, redukce počtu žáků, zpřísnění podmínek studia, germanizace
— nástup nového ředitele L. Staňka
— zapečetění staré kroniky
- 1940—1941 — přemístění dvou ročníků koedukačního učitelského ústavu z Jihlavy a německé obecné školy z Porýní do budovy reálky
— hudební a tělovýchovná akademie v Novém Městě, ve Žďáře nad Sázavou
— recitační soutěž žáků středních škol
— akademie ke 100. výročí narození Antonína Dvořáka
- 1941—1942 — změna reálky v reálné gymnázium
- 1943—1944 — rozdělení správy ústavu (L. Staněk, řízení reál. gymnázia, ředitel J. Jedlička — učitelský ústav)
- 1944—1945 — nový ředitel Vladimír Hawránek
— nasazení žáků 8. třídy do zbrojního průmyslu (po osvobození dokončovali studium o prázdninách)
- 1945—1946 — zahájení nového škol. roku v osvobozené republice (10. 9.), ředitelem s. Dvořák; změny v učitelském sboru
— oslava 28. 10. (hudebně-recitační pořad)
— 1. oslava VŘSR v aule školy (6. 11.)
— pomoc žáků při sklizni brambor
- 1946—1947 — sjezd abiturientů a členů spolku Horák (26. a 27. 7.); odložená oslava 50. výročí založení školy
- 1948—1949 — nový ředitel školy Fr. Hradecký

Budova školy v roce 1902

- 1953—1954 — ředitelem školy J. Kvasnička
— zrušení reálného gymnázia a zřízení jedenáctileté střední školy, změny v učebních osnovách
- 1956—1957 — ředitelem školy M. Kreps
— zavedení nových předmětů polytechnického charakteru (zřízení školní dílny, zakoupení nářadí a soustruhu)
— výměna oken, oprava severozápadní stěny budovy, oprava varhan, zřízení šaten
— počátek zavádění ústředního topení
— sjezd abiturientů (výstava o umění, životě a práci školy; instalace nár. umělce V. Makovského sochy J. A. Komenského v aule školy, kulturní večer)
- 1958—1959 — divadelní představení Babičky (režie Vl. Černý)
— přístavba nářadovny a tělovýchovného kabinetu
- 1959—1960 — přeměna školy na dvanáctiletou střední školu
— výstava díla K. Němce v budově školy
— počátek výrobní praxe žáků

- 1960—1961 — bezplatné poskytování učebnic
 — divadelní představení hry Fr. Kožíka Zelená princezna (režie A. Havlátová)
 — rozdělení školy (1. 1. 1961) na ZDŠ a SVVŠ (společné vedení školy; administrativa)
 — řed. školy A. Vybíhal
- 1961—1962 — divadelní představení Aladin a jeho kouzelná lampa (režie A. Havlátová)
- 1963—1964 — správní rozdělení ZDŠ a SVVŠ
 — divadelní představení Trojané (režie A. Havlátová)
 — jmenování řed. Rudolfa Svačiny do funkce
 — oslavy 70. výročí založení reálky (slavnostní večer, výstava — Nové Město a reálka)
- 1966—1967 — navázání družby se střední školou v Radebeulu u Drážďan, vzájemné návštěvy
 — divadelní představení Tygří bratrstvo (režie M. Hamžová)
 — dokončení přístavby šatny
- 1968—1969 — oprava auly a vestibulu školy
 — oslavy 75. výročí založení školy (vydání almanachu, slavnostní zahájení oslav a otevření výstavy Jos. Jambora, vzpomínkový večer, uvedení divadla Výtečníci (režie M. Hamžová)
- 1969—1970 — přeměna školy na 4leté gymnázium
 — 1. 7. 1970 udělení čestného názvu — gymnázium národního umělce V. Makovského

HRST ÚVAH A VZPOMÍNEK

Mne nezapomínejte. Budu vzpomínat.
 Až větry zaduají, a syrý chlad
 až prolne les, a všude lehne sníh,
 vás, v rozsedlině skalní skrčených,
 v doupěti jezevcově, dře syslí,
 já vzpomenu a s vámi budu myslí,
 svým sirým srdcem lidským, zmlklým, spícím
 a ještě živým, ještě doufajícím ...

Petr Kříčka

Nejstarší abiturientka našeho gymnázia, paní Josefa Kopáčková-Švandová vzpomíná ...

Vzpomínám si jen na málo příhod během svého studia na novoměstské reálce. Snad je to tím, že mimo vyučovací hodiny neměly jsme se svými spolužáky žádný styk, neznaly jsme jejich studentský život, který jistě nebyl jednotvárný a měl četné veselé i smutné příhody. Teprve při sjezdech abiturientů z roku 1912 dovídala jsem se od nich různé zajímavosti z jejich studentského života. Snad to bylo také tím, že jsme byly od našich spolužáků i ve škole izolovány.

Abiturienti ročníku 1912 při setkání po 50 letech

V prvním poschodí reálky byla nám vyhrazena úzká místnost se stolem a lavicemi, kde jsme se zdržovaly po příchodu do školy a v přestávkách. Po zazvonění odešla každá externistka ke dveřím své třídy, kde čekala na svého profesora. Teprve s ním vstupovala do třídy a po vyučovací hodině zase s ním odcházela. Byla to tenkrát nesmyslná a dnes nepohoditelná morálka. Vzpomínám si na příhodu, kdy jsem byla volána k zástupci ředitele, prof. Oulehlovi, který vyučoval na reálce katolické náboženství. Šla jsem tam se strachem a vzpomínala, čím jsem se provinila. Byl prý informován, že se u nás schází studenti a jestli mi je známo, že to není dovoleno. Vysvětlila jsem mu, že občas mladší studenti chodí za bratrem a ne za mnou. Profesor Oulehla vzal moji obhajobu na vědomí a pak už jsem nikdy do ředitelny volána nebyla.

Maturovala jsem na novoměstské reálce roku 1912. Byly jsme s Martou Böhmovou, provdanou Hejnovou, první abiturientky ústavu. V té době nemohly být dívky jako řádné studentky, ale jako externistky. Poslouchaly jsme přednášky a koncem každého pololetí jsme dělaly zkoušky ze všech předmětů.

Na svoje profesory mám dobré vzpomínky. Naším třídním byl profesor Cigánek, který se o svou třídu otcovsky staral. Vedl nás až k maturitě. Vzpomínám také na prof. chemie Bažanta, prof. deskriptivní Korečka a prof. Bundila, který přednášel zeměpis a dějepis. Vždycky jsem se těšila na jeho dějepisné přednášky, byly velmi zajímavé. Moc jsem si vážila našeho prvního ředitele Leandra Čecha.

Žáci naší třídy scházeli se každý rok v prázdninách v Novém Městě. Svolával nás kolega Tulis, který vždy připravil pro sjezd pěkný program. Po jeho smrti se už schůzky nekonaly. Bohužel od roku 1974 naše řady rychle řídly a poslední dva roky zbyli jsme ze třídy jen tři — Jakubíček, Brodl a já. Vl. Brodl zemřel letos na jaře, Jakubíček krátce před ním, a tak jsem zůstala ze třídy sama.

Za to, že jsem mohla studovat, děkuji svému otci. Byl prostý člověk, ale uvědomoval si, jak velký význam má vzdělání pro další život člověka.

Přeji ústavu, jeho profesorům a žákům do budoucích let hodně zdaru.

Takto vzpomíná prof. ing. Jaroslav Jeřábek DrSc, dr. h. c., člen korespondent ČSAV a SAV, nositel Řádu práce a laureát Státní ceny Klementa Gottwalda, profesor Katedry mechaniky fakulty PEDaS Vysoké školy dopravy a spojů...

Na novoměstské reálce jsem studoval od roku 1933 do roku 1940, kdy jsem končil maturitou s vyznamenáním. Po ukončení 2. třídy měšťanky jsem přešel do sekundy reálky a po celou dobu studia jsem docházel (autobus tehdy nejezdil) do Nového Města ze Slavkovic, kde bydleli moji rodiče.

Hlavní vzpomínky z mládí a první životní poznatky a zkušenosti jsem sbíral právě na Vysočině. A nebyly to tehdy poznatky jen příjemné, spíše naopak. Nastalo období světové krize, otec jako drobný řemeslník (kolář) byl stále bez práce, a tak jsem i já musel pomáhat jak se dalo, aby rodina nějak vyžila. Vypomáhal jsem občas sousedům při práci na polích, něco jsem si vydělal při výkopových pracích pro vodovod a při jiných příležitostných pracích. Pamatuji se i na období 10ti korunových týdnenních příspěvkových poukázek, kterým jsme říkali žebračenky. Byla to tvrdá škola života, ale užitečná, člověk se naučil vážit si práce a základních lidských hodnot a hlavně se naučil necouvnout před překážkami.

Raději však vzpomínám na příjemnější zážitky, zvláště na pěkný vztah svých rodičů ke mně a k mé mladší sestře, na začátky sportování, především na lyžování.

Mládí prožité na Vysočině a zvláště na její nejvyšší části — na Novoměstsku — poznamenalo celý můj další život láskou k této krásné oblasti naší vlasti, oblasti, ke které člověk přilnul navždy, i když ho život zavál jinam, vždy se k ní ve vzpomínkách s pohnutím vrací a využije každé příležitosti navštívit místa, kde prožil snad nejkrásnější období svého života.

Snad jsem trochu splatil dluh Novoměstsku tím, že jsem se jako dlouholetý rektor Vysoké školy dopravy a spojů v Žilině snažil radou i pomocí usnadnit studium na této vysoké škole posluchačům z Nového Města a okolí, kterých bylo za uplynulých 20 let více než třicet.

Nejhezčí vzpomínky z mládí jsou však u mě spojené se studiem na novoměstské reálce. První má silnější vzpomínka na novoměstskou reálku pochází z období, kdy jsem podal přihlášku ke studiu. Otcí se tehdy nezdálo, že by se to dalo finančně vydržet, zvláště když se už při zápisu mělo složit školné 200,— Kč. Sliboval jsem tehdy všechno možné a tak se otec dal přesvědčit. Peníze si vypůjčil od obchodníka Bílka ze Žďárské ulice a já jsem začal studovat. Už v průběhu prvního roku se ukázalo, že to nebude tak zlé, protože jsem byl v tomto roce i v dalších letech osvobozen od školného a navíc jsem dostával každý rok menší stipendium a ve vyšších třídách jsem si něco přivydělal i kondicemi.

Od začátku jsem měl nejraději matematiku, deskriptivní geometrii a fyziku, a proto také rád vzpomínám na profesory, kteří nám tyto předměty přednášeli. Shodou okolností byli velmi nároční, což jsem ocenil později při studiu na ČVUT v Praze. V této souvislosti bych chtěl vzpomenout zvláště profesora Ferdinanda Rothscheina a profesora Josefa Fialu, vynikající pedagogy, kteří udivovali logickým, věcným podáním pro nás tehdy složitých problematik, náročných na abstraktní myšlení.

Často jsme se spolužáky Hanou Turnovskou, Vlastimilem Večeřou a Františkem Jarošem debatovali na základě podnětů, které oba profesori ve svých přednáškách přinášeli.

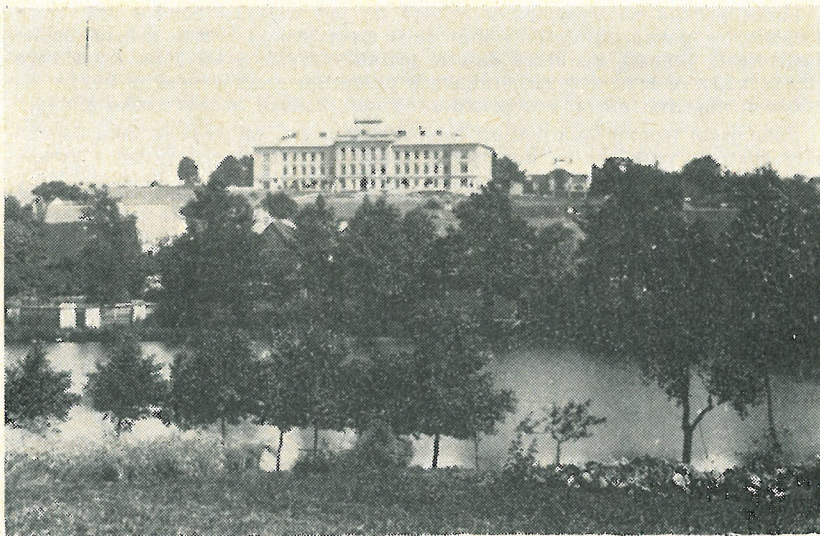
S hrdostí jsem potom na stavební fakultě ČVUT odpovídal na dotaz akademiků matematika Vyčichla, statika Daška, mechanika Bažanta, betonáře Bechyněho a oceláře Faltuse — profesorů, kteří nám přednášeli na vysoké škole — že jsem absolventem reálky z Nového Města na Moravě. Mimořádně to tehdy potěšilo zvláště akademika Zdeňka Bažanta, též absolventa této střední školy.

Ale rád vzpomínám i na ostatní profesory tehdejší reálky, zvláště na našeho třídního Sylvestra Dvořáka, který neváhal v případě potřeby (a musím uznat, že vždy zaslouženě) uštedřit i symbolický pohlavek, a jeho úsilí naučit nás správnou češtinu a alespoň základy francouzštiny přineslo nakonec dobré výsledky, které oceňujeme dodnes. Podobně si vážím profesorů — historiků Stanislava Davida a zvláště PhDr. Josefa Mikulce, i když ten musel trvale překonávat můj menší zájem o dějepis. Dodatečně se mu omlouvám. To, co nás naučil, ocenil jsem už mnohokrát později jako přínos ke kulturní úrovni a k národnímu a sociálnímu uvědomění.

Milé vzpomínky se váží na působení profesora tělocviku RNDr. Vladimíra Hanáka, který zorganizoval brigádnickou úpravu hřiště a uspořádal mnohé zajímavé sportovní soutěže v tělocvičně, na hřišti i na plovárně. Před dvaceti lety mě navštívil i v Žilině a tehdy jsem zjistil, že i on si zachoval na své působení v Novém Městě nejhezčí vzpomínky.

Vynořují se nové a nové vzpomínky, žádalo by se vyjmenovat další profesory, přírodopisce RNDr. Josefa Doubka a ostatní.

Na závěr bych rád uvedl, že roky strávené na novoměstské reálce patří k nejhezčím v mém životě. Nejen proto, že to byly roky mládí, ale hlavně

Pohled na budovu reálky od Kazmírova rybníku

proto, že prostředí na reálce bylo poznamenáno tvořivou atmosférou, prospěšnou všem bez rozdílu na sociální původ a postavení, atmosféru zdravého neklidu spojeného s touhou po poznání při zachování možnosti projevů dynamiky mladých lidí v jejich studentském věku. Podobně hodnotí roky svého studia na novoměstské reálce i ostatní maturanti z roku 1940, se kterými se scházíme zásluhou spolužáka Josefa Štefáčka každých pět let.

Děkuji novoměstské střední škole za ten odborně vědecký a kulturně společenský základ do života, který mi dala, a přeji jí při příležitosti 90. výročí jejího vzniku hodně zdaru v její další záslužné práci a v jejím dalším rozvoji. Totéž bych chtěl popřát i občanům Nového Města a jeho spádové oblasti, kteří si takovou školu zaslouží a jistě ji budou i v dalších letech podporovat při jejím rozvoji jako vrcholnou kulturní instituci celého Novoměstska.

A nyní příspěvek pana Josefa Zábrše, který maturoval na novoměstské reálce v roce 1919 ...

Do novoměstské reálky jsem chodil od roku 1912 do roku 1919. V první třídě nás bylo 35 a vyšlo nás 15. Dne 21. ledna 1918 bylo z ročníku 1900 odvedeno z páté, šesté a sedmé třídy osm žáků, kteří 15. března 1918 narukovali a vrátili se všichni až po 28. říjnu 1918. Ti, kteří šli na vojnu ze sedmé třídy, obdrželi hned maturitní vysvědčení beze zkoušek. Ostatní museli po převratu dodostovat normálně. Bohužel jeden z naší třídy se nám z války přece nevrátil. Byl to nejlepší žák ze třídy — Karel Kadeřávek, který byl o rok starší. Všichni moji spolužáci velmi rádi vzpomínali na školní léta, i když po absolvování druhé třídy vypukla válka. Někteří profesori odešli na vojnu, a tím odpadla ve středu a v sobotu odpoledne chemická a fyzikální cvičení, také těsnopis a tělocvičné hry.

Poměr studentů k pánům profesorům byl celkem dobrý, pouze jeden byl tak nenáviděn, že mu studenti několikrát rozbili okno v bytě. Přesto, že to oznámil četnictvu, nikdy se nevyšetřilo, kdo to udělal. Ostatně ten pan profesor byl prý z trestu přeložen na jiný ústav z důvodu, že chtěl zkoušet studenty v kabinetě, ale ne z předmětu, který vyučoval.

Všichni spolužáci velmi rádi vzpomínali na léta strávená v Novém Městě. Každý den k večeru jsme se scházeli a chodili po promenádě od školy ke staré radnici a zpět a v létě do okolí, nejraději ke studánce v Ochozi. Když jsem se po letech setkal s některým spolužákem, první otázka byla, co dělá studánka v Ochoze.

Z krásných vzpomínek na Novoměstsko a novoměstskou reálku zasloužilého umělce akademického malíře Antonína Smažila jsme vybrali ...

Moje studium na novoměstské reálce začíná v době pro nás všechny nelehké. Byl to školní rok 1938—39, ve kterém jsem byl po úspěšné přijímací zkoušce přijat do tercie. Byl to nešťastný rok, který znamenal konec naší státní samostatnosti, byl to rok příchodu Němců-fašistů, rok na který se opravdu nerado vzpomíná. Nalehká byla i celá doba mého studia — vždyť jsem maturoval v roce 1944! Ano, byla to léta těžká pro celý náš národ a tedy i pro nás, studenty, ale i pro naše profesory. Byla to však léta našeho společného odporu proti všemu oficiálnímu, protektorátnímu. A ta naše jednota byla na naší škole opravdu jednotná, ať již to bylo mezi námi studenty, našimi profesory a mezi sebou navzájem.

Jak zde nevzpomenout na mnohé přednášky našich tehdejších profesorů v hodinách češtiny a především literatury, ať již to byl prof. Dvořák, prof. Jordán nebo prof. Mikulec. Nebo přednášky v hodinách zeměpisu u prof. Puchýře anebo dějepisu u prof. Pěnička! Ale to bych zde musel vzpomínat na celý tehdejší profesorský sbor. Jistě tyto přednášky neměly nic společného s nově zavedenými osnovami, čehož jsme si byli dobře vědomi jak my studenti, tak profesori, včetně tehdejšího ředitele reálky prof. Staňka a třídního profesora Svačiný.

V současnosti není snad jediné mé cesty autem z mé rodné Bobrové do Nového Města, abych se v myšlenkách nevrátil zpět do té doby, kdy jsem tudy denně jezdil do školy. Jak nevzpomínat a znovu a znovu nevidět ty krásné modravé obzory mého rodného kraje. Myslím, že zde se již rodily i moje životní obzory.

Myslím si, že snad právě proto, že můj pobyt na novoměstské reálce se váže na tuto protektorátní dobu, nabyl můj vztah ke škole tu nejhezčí podobu. A jsem přesvědčen, že tomu tak je nejen u mne, ale i u všech mých spolužáků, čehož jednoznačným a přesvědčivým důkazem jsou naše abiturientské sjezdy, které se nejen pravidelně uskutečňují, ale na které se všichni, ze všech koutů naší republiky také sjíždíme.

A jaký je můj vztah k Novoměstsku? Myslím, že zde nejlepší odpověď za mne dává moje malířská tvorba, ve které moje rodná Vysočina vždy zaujímala a stále zaujímá své stěžejní místo, i když mým tehdejším studiem na zdejší reálce vlastně i končí můj trvalý pobyt na Vysočině. Rokem 1944 začínají vlastně i moje stálé návraty do těchto míst. První léta to byly návraty z Prahy, od roku 1954 pak již ze Slovenska, z Bratislavy. A postupně pak přicházejí i návraty z větších dálek (Egypt, Kavkaz, Kuba...), kam mne vedla ta moje stále neutuchající zvědavost. A co je vždy společné na všech těchto mých dalekých cestách, je touha po návratu domů, do mé vlasti, která je vždy tak úzce spojena s mým rodným krajem — Horáckem, s mou rodnou Vysočinou.

ZE SOUČASNÉHO ŽIVOTA ŠKOLY

Motto:

„... úloha socialistické školy se bude dále zvyšovat tak, jak se bude dále rozvíjet a modernizovat materiálně technická základna socialismu, jak se budou utvářet nové, progresivní výrobní obory, jak bude postupovat vědeckotechnická revoluce, jak se budou upevňovat socialistické společenské vztahy a prohlubovat socialistická demokracie, rozšiřovat účast pracujících na správě veřejných věcí, jak se bude rozvíjet socialistická kultura a umění...“

Ze zprávy pro plénium ÚV KSČ v červenci 1973

Z citovaných myšlenek, které charakterizují školskou politiku strany, jasně vyplývá nutnost posílit výchovně vzdělávací funkci školy a přizpůsobit ji potřebám rozvíjející se socialistické společnosti. Proto byla sedmdesátá léta, kdy jsme vstoupili do etapy budování vyspělé socialistické společnosti, obdobím hledání, koncipování, experimentálního ověřování a od druhé poloviny etapou postupného zavádění nové československé výchovně vzdělávací soustavy. Komplexně pojatý program od předškolní výchovy po vysokoškolské studium s předpokladem dalšího vzdělávání a zvyšování kvalifikace během života posouvá na základě vědeckého poznání přípravu mladé generace na kvalitativně vyšší úroveň.

Hlavní dokument k této problematice byl přijat předsednictvem ÚV KSČ v červnu 1976, zákonnou podobu nabyla nová soustava pro přechodné období v roce 1978 a definitivní zakotvení se jí dostalo ve školských zákonech z roku 1984.

Povinná školní desetiletá docházka poskytuje veškeré mládeži střední vzdělání, které lze získat na jednom ze tří proudů středního školství, kam žák nastupuje po ukončení základní školy. Gymnázium je jedním z nich. Jeho základní funkcí je připravovat absolventy pro studium na vysokých školách a tomu odpovídá širší obsahového pojetí. V rámci polytechnizace se v nové koncepci dostává do jeho obsahu též odborná příprava, která jednak motivuje žáky k vysokoškolskému studiu na technických a dalších vysokých školách, jejichž absolventy naše národní hospodářství nejvíce potřebuje, ale zároveň umožňuje získat střední kvalifikaci v příslušném oboru, a tím kvalifikované uplatnění těm absolventům, kteří z různých důvodů ve studiu nepokračují nebo vysokou školu nedokončí.

I když se na středních školách začíná pracovat podle nové soustavy od 1. září 1984, má novoměstské gymnázium v tomto směru již kus práce za sebou. Nejzávažnější je skutečnost, že podstatná část modernizace obsahu, to je zavedení odborné přípravy, bylo na škole vzhledem k podmínkám ověřováno mezi prvními v kraji, a to od roku 1978. Proto došlo zvláště od druhé poloviny sedmdesátých let ve škole k řadě proměn prostorových, v materiálním vybavení, byla navázána smluvní spolupráce s řadou podniků a institucí ve městě a okolí, mezi pedagogy působí zkušení inženýři ze závodů.

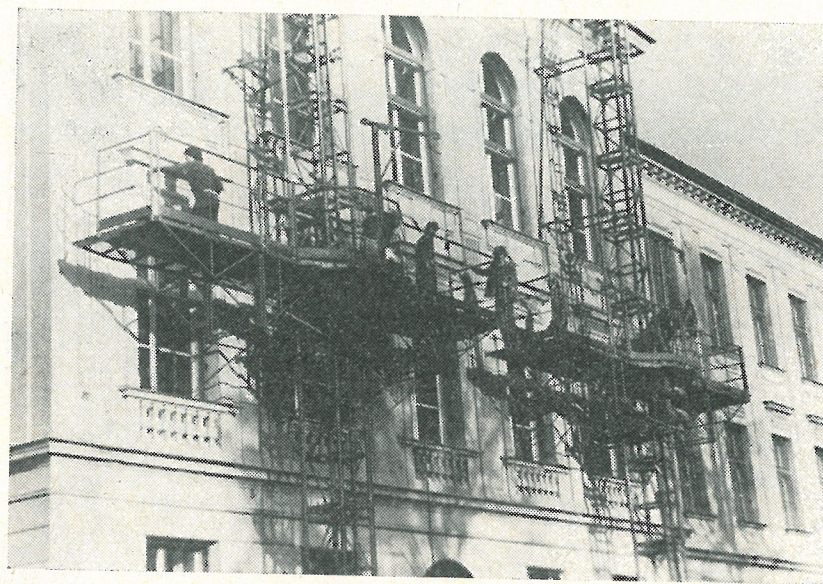
V době 90. výročí mohou žáci na škole volit skupiny odborných předmětů těchto oborů: strojírenství, technická chemie, zemědělství a ekonomika a organizace. Nemálo maturantů posledních let s vysvědčením se zvláštní klauzulí již plní své odborné poslání.

MATERIÁLNĚ TECHNICKÉ VYBAVENÍ ŠKOLY

Nezbytným předpokladem úspěšné realizace nového projektu čs. vzdělávací soustavy je vytvoření kvalitních materiálně technických podmínek. Jen tak může škola splnit svou základní funkci — prohloubit spojení školy se životem, vychovat novou generaci v souladu s potřebami socialistické společnosti, s požadavky rozvíjející se vědy a techniky, společensko-politických oblastí a ekonomiky.

Myšlenka polytechnizace a spojení teorie s praxí na naší škole není nová — už v 2. polovině 50. let a na začátku let 60. čteme v zápisech ve školní kronice o úsilí vybudovat alespoň základní vybavení, které bylo nezbytné pro zavedení polytechnických předmětů. Tyto snahy se však nepodařilo dovést do konce, protože většinou ztroskotaly na obtížích materiálových a finančního rázu.

Modernizace školy a školního zařízení nabyla na intenzitě v polovině 70. let v souvislosti s požadavky, jež vyplývaly z projektu nové čs. vzdělávací soustavy. V roce 1975 se začala svépomocí budovat laboratoř fyziky, chemie a biologie. Postupně byly tyto odborné pracovny vybaveny moderní didaktickou technikou. Pro zajímavost uvedme několik příkladů — digitální Ph metry, spektograf, osciloskop, mikropočítače a další. Dokladem péče o dobré zabezpečení školy didaktickou technikou je následující tabulka.

Brigáda studentů při opravě fasády v r. 1983

Vynaložené prostředky na didaktickou techniku a její doprovodná zařízení

Rok	Částka	Rok	Částka
1968	1.400,—	1978	16.900,—
1969	—	1979	37.400,—
1970	5.300,—	1980	31.200,—
1974	18.100,—	1981	22.200,—
1975	1.700,—	1982	13.700,—
1976	4.200,—	1983	11.200,—
1977	42.200,—	1984	41.100,—

V letošním roce 1983—84 bylo započato s budováním už druhé chemické laboratoře a předpokládané náklady budou činit 250.000 Kčs.

Kromě výše uvedených laboratoří byla vybudována i moderní učebna základů administrativy, kde mimo základní vybavení bylo provedeno i náročné odhlučnění stěn.

Pracovna biologie

Odborná učebna základů administrativy

Modernizace vyučování není jediným problémem, který musí škola řešit. Více než 80 let stará budova gymnázia potřebuje důkladnou a pečlivou údržbu. Již v roce 1977 byla zahájena generální oprava budovy rekonstrukcí a obnovou elektroinstalace. Od roku 1982 je prováděna oprava okapů, střechy a fasády. Pevně věříme, že se podaří rekonstrukci dokončit včas. Bude to ten nejlepší dárek k 90. narozeninám naší školy. O finanční náročnosti oprav svědčí tyto údaje:

— průměrný rozpočet za posledních pět let	950 000 Kčs
— z toho bylo vyčerpáno na údržbu a opravu	420 000 Kčs
— pro zajímavost na zakoupení učebnic je věnováno ročně	55 000 Kčs
— na učební pomůcky	75 000 Kčs

Všechny tyto nákladné akce bylo možno uskutečnit jen díky pochopení a podpoře nadřazených hospodářských a stranických orgánů, stavebních podniků a organizací, díky obětavé pomoci novoměstských občanů a rodičů studujících žáků. Živý zájem veřejnosti je pro naši školu závazkem. Je třeba nejenom dokončit její modernizaci, ale plně využít moderní techniky k tomu, aby z novoměstského gymnázia vycházeli kvalitně připravení studenti — budoucí vědci, technici a organizátoři.

DESET LET SPORTOVNÍCH ÚSPĚCHŮ NOVOMĚSTSKÉHO GYMNÁZIA

(1974—1984)

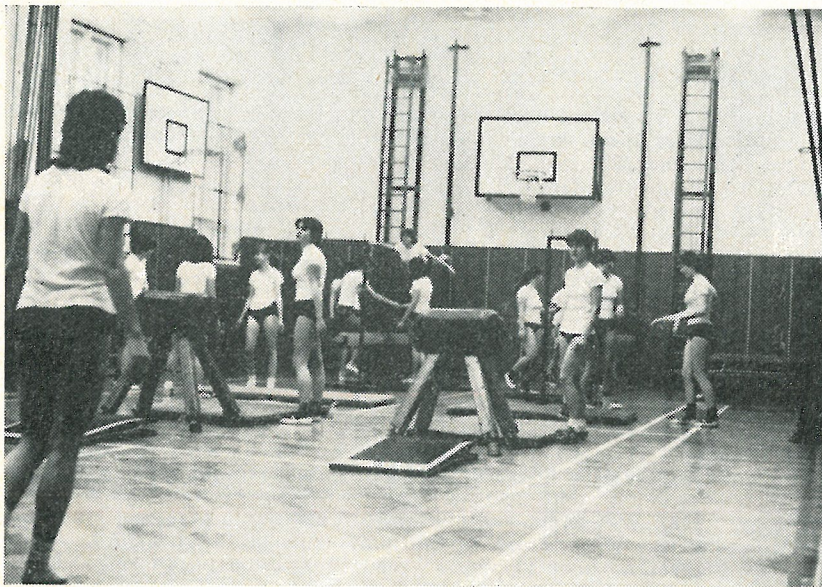
V letošním roce oslaví gymnázium národního umělce Vincence Makovského 90. výročí založení střední školy. V řadách vynikajících absolventů této školy v minulých letech bylo i mnoho sportovců — reprezentantů (Německý, Zajíček, Dvořák, Štefl), kteří proslavili naši zemi i v zahraničí.

Na tuto sportovní tradici navazuje úspěšně i současná generace studentů. Svědčí o tom dosahované sportovní výsledky, na nichž se vedle školy podílejí především organizace ČSTV (tréninkové středisko mládeže a středisko vrcholového sportu).

15 studentů gymnázia (10 dívek + 5 chlapců) bylo zařazeno do státní reprezentace v kategorii dorostu, juniorů a dospělých. Z tohoto počtu je to 14 lyžařů — běžců a jedna rychlobruslařka. Do střediska vrcholového sportu mládeže v běhu na lyžích bylo zařazeno 34 studentů (20 dívek a 14 chlapců).

Kromě toho se studenti gymnázia zapojují do různých školních soutěží a přeborů, převážně v kolektivních sportech, sportovních hrách, branných závodech, atletice družstev a i zde se mohou pochlubit dobrými výsledky, jak uvádí následující tabulka.

Je dobrou tradicí, že každoročně je vyhlašován nejlepší sportovec žďárského okresu. Nebyl prakticky ani jeden rok, aby se některý ze studentů

Hodina tělesné výchovy v renovované tělocvičně

Oprava tabulky ze strany 23

Přehled sportovních úspěchů studentů Gymnázia nár. um. V. Makovského N. Město na Mor. v letech 1974—1984

Rok	Přebor ČSSR						Studenti vyhodnocení mezi nejlepšími sportovci okresu					
	běh na lyžích			rychlo- bruslení			Přebor ČSR			běh na lyžích		
	místo	1.	2.	3.	1.	2.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
1974/75	1	1										1
1975/76	2			3				1		1		1
1976/77	2			1				2		1		1
1977/78	2	2	2	2				4		5		2
1978/79	1	1	1					3		1		1
1979/80	1	1	1	3				1	2	2	2	nezjištěno
1980/81	1	3	1	1	2			1	4	1		3
1981/82	1	2	1	1	2					1		2
1982/83		1			1	2		1		1	1	2
1983/84	1	2	1	1	3			1		4	1	3
Celkem:	12	13	12	8	2	1	10	22	10	16		

novoměstského gymnázia mezi nejúspěšnějšími neobjevil. Během sledovaného období to bylo celkem 11 studentů, z nichž někteří byli vyhlášeni i vícekrát.

Na závěr bychom chtěli jmenovitě připomenout alespoň dvě z nejúspěšnějších sportovkyň posledních let. Je to Ida Stárková, studentka IV. ročníku, reprezentantka v rychlobruslení. V době studia získala 8 mistrovských titulů ČSSR a 17 $\times$ překonala československý rekord. Od II. ročníku gymnázia je v reprezentačním družstvu žen a v současné době je nejlepší československou rychlobruslačkou s mezinárodními zkušenostmi (SSSR, Korea, Polsko, NDR, Maďarsko...).

Dagmar Švubová - Palečková (1973—1977), reprezentantka ČSSR v běhu na lyžích. V době studia na naší škole (II.—IV. ročník) získala 5 mistrovských titulů ČSSR. V dalších letech zvítězila na mezinárodních závodech ve Falunu a Hollmenkollenu, získala 8 prvních, 2 druhá a 6 třetích míst na mistrovstvích ČSSR. Na dvou univerziádách získala zlatou a stříbrnou medaili a medailové umístění získala i v závodech světového poháru — La Bresse, Ramsau, Lahti aj. Je účastnicí dvou mistrovství světa (Lahti, Oslo) a dvou zimních olympijských her (Lake Placid, Sarajevo). Na XV. ZOH v Sarajevu získala stříbrnou medaili ve štafetovém běhu 4 $\times$ 5 km.

Věříme, že studenti gymnázia v Novém Městě na Moravě budou vzorně reprezentovat školu, okres, kraj a ČSSR i v dalším desetiletí a dovrší úspěšně stoletou tradici této školy.

PŘEHLED SPORTOVNÍCH ÚSPĚCHŮ GYMNÁZIA

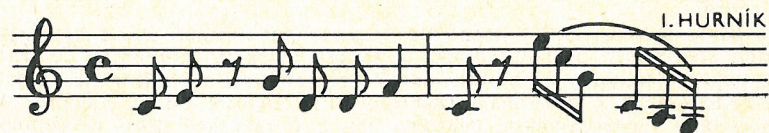
nár. umělce V. MAKOVSKÉHO v Novém Městě na Moravě (1974—1984)

Rok	Běh na lyžích			Rychlobruslení			SZBZ Běh na lyžích			Nejlepší sportovci okresu
	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	
1974/75	1	1								1
1975/76	2		3					1	1	1
1976/77	2		1				2	2	1	1
1977/78	2	2	2				4	5	1	2
1978/79	1	1						3	1	1
1979/80	1	1	3				1	2		2 nezjištěno
1980/81	1	3	1	2			1	4	1	3
1981/82	1	2	1	2		1			1	2
1982/83		1		1	2		1	1	1	2
1983/84	1	2	1	3			1	4	1	3
Celkem:	12	13	12	8	2	1	10	22	10	16

Celkem naši žáci vybojovali na přeborech ČSSR a ČSR 30 prvních míst, z toho 20 na přeborech ČSSR, 37 druhých míst, 23 třetích míst.

V soutěžích středních škol bylo v letech 1974—84 získáno v okrese 57 prvních míst, 45 druhých míst, 35 třetích míst. V krajském kole 3 první místa, čtyři druhá a 7 $\times$ reprezentovali naši studenti školy Jihomoravského kraje v celostátních soutěžích, kde se jednou umístili na 3. místě.

Z KULTURNÍHO ŽIVOTA ŠKOLY

Novoměstská reálka se dostala do povědomí široké veřejnosti také díky své bohaté kulturní činnosti. Studenti pod vedením svých profesorů — a dá se říci, že za jejich spolupráce — vytvářeli pořady rozmanitého charakteru, akademie i koncerty pěveckého souboru a studentských orchestrů, literární pásma, divadelní představení. Tyto pořady však nebyly jen společenskou událostí, ale i významným výchovným prvkem v pedagogickém procesu školy. Vzpomeňme na úspěch prvních akademí ze začátku reálky, kdy o rovoj hudby se staral A. Relich, na činnost profesorů A. Podlouckého, A. Rovenského a J. Mikulce, na výborná studentská představení éry akademického spolku Horák, či na divadelní představení Babičky, Tygřího bratrstva, Výtečníků z období po druhé světové válce.

Hodnotíme-li kulturní činnost v posledním destiletí, můžeme konstatovat, že gymnázium v mnoha směrech na tyto kulturní tradice navázalo. Každoročně nacvičují studenti naší školy literární pásma, se kterými vystupují

Z vystoupení pěveckého souboru v městském kulturním domě

u příležitosti různých politických výročí nejen ve škole, ale i na veřejnosti. Z dalších úspěšných akcí lze uvést vzpomínkový večer k 10. výročí úmrtí V. Makovského, pořad věnovaný ruské a sovětské poezii, žáci pomáhají i SPOZ. Kromě toho na gymnáziu působily a působí studentské orchestry, kterým se škola postarala o náležité vybavení a které obohacují především programy svazáckých akcí. Novinkou jsou skupiny jazzgymnastiky a skupiny moderních tanců, jež vystupují na studentských plesech, úspěšně se zúčastňují i soutěže ve společenském tanci.

Nejvýrazněji se však do historie posledních let zapsala činnost pěveckého sboru pod vedením s. prof. Marie Popelkové. Vznikl na podzim roku 1969 výhradně ze studentů gymnázia. Jejich počet se pohyboval v rozmezí od 45—78 členů. Nejprve hudební doprovod obstarávali sami studenti, později zpěváky doprovázel Jan Hradecký, učitel LŠU.

Je samozřejmé, že soubor zpočátku hledal svou cestu a možnosti, ale nezdolný elán, obětavost a pěkný vztah všech účinkujících a vedoucí souboru k hudbě vedl brzy k prvním úspěchům (2. místo v okresní soutěži sborů ve Velkém Meziříčí v roce 1972). Výsledky byly povzbuzením, a tak čteme v zápisech z kroniky souboru ve školním roce 1973—74:

„Po jarních prázdninách následovala generálka před koncertem, v pořadí už třetím. A zpívalo se také třikrát — pro gymnázium, pro I. ZDŠ a pak pro veřejnost. Repertoár se skládal ze tří částí. V té první zazněly lidové písně. Ve druhé jsme zpívali sbory: Ecce (Gallus), Rorando (Campanus), Věrnost (Clemens non Papa), Matona (Lasso), ... V té třetí zazněly české sbory. A úspěch? Byl obrovský ...“

Není možné vypočítat všechny akce, kterých se pěvecký soubor během své více než 13leté existence zúčastnil. Jeho písně zaznívaly při nejrůznějších školních oslavách, při odchodu maturantů, sbor se podílel několikrát na slavnostním zahájení Zlaté lyže, spolupracoval při vytváření kulturních pořadů k různým politickým výročním pořádaných městem, nacvičil své Májové koncerty. Citujeme opět z kroniky souboru: „19. 5. 1978 se konal velice úspěšný Májový koncert. Studenti zpívali jemně, citlivě, velice zaníceně, s jistým nadšením. Obtížnější skladby zpíval vybraný sbor — 8 sopránů, 8 altů, 5 tenorů a 5 basů. K nejzdařilejším a nejoblíbenějším skladbám patřila Hurníkova Dvojice témat.“

Kromě těchto zdařilých akcí lze připomenout účast souboru na festivalu gymnaziálních sborů v Otrokovicích, společné výlety a zájezdy na divadelní a operní představení. Činnost souboru byla tedy bohatá a pestrá. Jestliže stála při zrodu myšlenka navázat na dobré tradice, rozvinout je, potěšit zpěvem druhé, získat je pro hudbu, tak se pozvolna začíná objevovat i nová hodnota, která úzce souvisí s pedagogickým působením školy. Snad nejvýstižněji to vyjádřily studentky III. ročníku gymnázia v roce 1983, když v rámci SOČ napsaly na závěr své práce: „Účast ve sboru nám otevřela oči i srdce. Svět hudby už nebudeme jen znát z obálek gramofonových desek, ale s chutí si samy zazpíváme — i později, kdy budeme starší a moudřejší.“

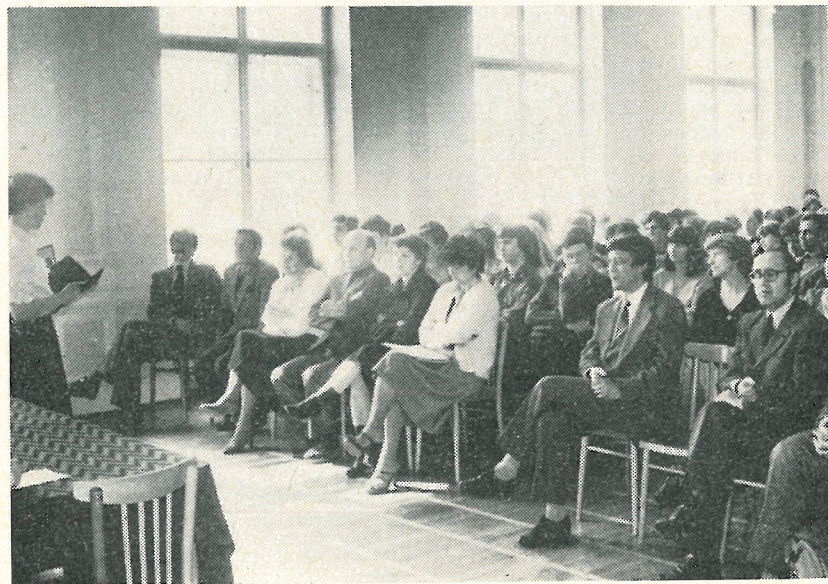
STUDENTSKÉ VĚDECKÉ KONFERENCE

Studentská odborná činnost, která je dnes významnou složkou pedagogického působení na všech středních školách, se nerozvíjí na našem gymnáziu teprve v poslední době. Zhruba od roku 1964 zpracovávali studenti školy tzv. samostatné práce s pestrými společenskovedními i přírodovědnou tematikou. Pro představu uvedme např. tituly: Dělnické hnutí na Žďársku (1964), Baroko na Novoměstsku (1968), Antibiotika (1970), Vývoj řeckého dramatu (1971), Sledování barevných změn a sloučenin (1971), Konstruktivní úlohy (1972), Termodynamika (1974). V období od roku 1964 do roku 1974 vzniklo na škole 128 studentských prací z nejrůznějších oborů.

Témata prací vycházela jednak z individuálních zájmů žáků, jednak byla v rámci polytechnizace vyučování pedagogicky řízena. Vedení školy se v této souvislosti obracelo s žádostí o zadání tématických úkolů na různé podniky (např. Sport, Chirana, Tokoz, Žďas) a instituce (Horácké muzeum, Okresní vlastivědné muzeum, oddělení tělovýchovného lékařství).

Nejen kvantita, nýbrž i kvalita některých studentských prací (zvláště týmových) vedla posléze k myšlence uspořádat akci, která by umožnila předložit práce širšímu publiku, veřejně je zhodnotit a případně v některých předmětech prakticky využít. A tak pod heslem „Žít znamená tvořivě pracovat“ byla v roce 1978 uspořádána první Studentská vědecká konference (SVK).

Konference byla cílevědomě a dlouhodobě připravována, měla dobrou organizaci a propagaci (školní nástěnky, tištěné pozvánky) a setkala se s kladným přístupem studentů i pedagogů školy. Ukázalo se, že tato forma

Zahájení VII. ročníku SVK

Obhajoba práce v jedné ze sekcí SVK

řízení studentské zájmové činnosti přispívá i ke kvalitativně vyšším vztahům mezi učiteli a žáky.

Do 1. ročníku SVK, věnovaného 100. výročí narození Z. Nejedlého, bylo přihlášeno 20 prací, z toho 2 týmové. Všeobecná část konference byla zahájena ve 13.30 v aule školy úvodním referátem o osobnosti Z. Nejedlého. Poté pokračovala odborná část jednáním v jednotlivých sekcích. Účast studentů, výzdoba a technické vybavení tříd zajišťovala školská organizace SSM. Odbornou pomoc poskytovali jednotliví vyučující, kteří se na přípravě prací podíleli konzultacemi a zpracováním hodnotících listů a při vlastní konferenci pracovali v odborných porotách.

Ve 4 sekcích I. SVK byly k posouzení předloženy práce z těchto oborů:

1. Přírodní vědy
2. Překladové práce z německého jazyka, ruského jazyka a latiny
3. Životní prostředí, sport a lidé (ve vztahu k regionu)
4. Práce historické a z oboru umění

Soutěžní i vítězné práce byly odměněny knižními a věcnými cenami, zakoupenými z prostředků SRPŠ.

Následující ročníky SVK byly opět uspořádány na počest významných osobností (např. Alberta Einsteina, Charlese Darwina, Karla Marxe, dr. Ivana Sekaniny), nebo událostí (XVI. sjezd KSČ, 90. výročí založení novoměstské reálky). Propagace a organizace SVK se osvědčila i v následujících ročnících a ke školnímu roku 1983/84 bylo do jejích 7 ročníků přihlášeno celkem 136 prací, z toho 20 týmových.

Již první ročník ukázal některé přednosti této akce. Vždyť při řešení úkolů se studenti seznamují s postupy vědecké práce včetně stanovení úkolů a metodiky, vyhledávání materiálů a třídění pramenů. Získávají i zkušenosti s laboratorní technikou a grafickou úpravou práce. Při samotné konferenci, rozdělené do několika sekcí, pak musí projevovat jak znalost faktů, tak pohotovost v reakci na otázky publika a odborné poroty. Během dalších ročníků se SVK stala mezi studenty populární a poskytovala příležitost k uplatnění talentovaným žákům.

Tímto aspektem se SVK zařadila jako dobře organizované školní kolo do středoškolské odborné činnosti (SOČ), která se v posledních letech stává na všech školách „souhrnem všech středoškolských aktivit“, jak zdůraznil na celokrajském aktivu SOČ v září 1984 tajemník ÚV SSM s. Šíma.

A výsledky našich studentů v okresních, krajských a celostátních kolech SOČ? Patří k nim např. dvě druhá místa a jedno čestné uznání již v 1. krajském kole v roce 1979, čtyři práce v krajském a jedna v celostátním kole v roce 1983. V letošním jubilejním roce gymnázia postoupila do krajského kola SOČ prací osm a z nich opět jedna do kola celostátního. Rovněž zájem Československé televize, která z průběhu letošní SVK natočila záběr pro televizní noviny a reportáž pro krajské vysílání, je oceněním dobré práce školy v této oblasti.

OLYMPIÁDY - SOUTĚŽE

Významnou součástí výchovně vzdělávacího procesu školy jsou v rámci mimoškolní činnosti odborné soutěže a olympiády, jež každoročně vyhlašují ministerstva školství ČSR a SSR spolu s ÚV SSM. Olympiády mají za úkol získat žáky pro hlubší studium technických, přírodovědných i humanitních oborů, mají ukázat jak lze teoretických vědomostí využít při řešení úloh i v praktické činnosti. Cílem všech soutěží je vyhledávat pro naši socialistickou společnost budoucí odborníky, protože jejich potřeba bude v souvislosti se zaváděním vědeckotechnické revoluce do praxe stále stoupat.

V následujícím stručném přehledu výsledků se nejdříve zastavíme u humanitních předmětů. Dlouholetou tradici na naší škole mají soutěže v ruském jazyce — olympiáda a Puškinův památník — Rossiana. Olympiáda je náročnou soutěží, v níž studenti musí prokázat své faktografické znalosti i schopnosti komunikativní. Rossiana je především soutěží v ruské recitaci. A že naši studenti nemusí mít obavy ze srovnání se žáky jiných škol svědčí výsledky, kterých jsme v posledních letech dosáhli. K těm nejlepším patří 3. místo v celonárodním kole olympiády v roce 1982, které si vybojoval Z. Hajný, nebo 4. místo v celonárodním kole Rossiany, jehož dosáhl téhož roku J. Ondráček.

Studenti se pravidelně zúčastňují i krajských kol olympiád v matematice, fyzice, biologii a chemii — ve všech věkových kategoriích. Umisťují se většinou v první polovině soutěžního pole. Za všechny výsledky uvedme 4. místo v krajském kole biologické olympiády (1981 — M. Staněk), postup do celonárodního kola fyzikální olympiády (1979 — P. Zídek), 6. místo v krajském kole FO (1983 — J. Janovská). Velmi pěkných úspěchů dosahují v poslední době chemici. Např. jen v roce 1983/84 získali 6., 10., 13. a 14. místo v krajském kole nejvyšší kategorie A, druhé a páté místo v kateg. B.

Praktická příprava na fyzikální olympiádu

Mimo tyto olympiády, jež vyhlašují ministerstva školství, však je vypisována institucemi jako je OV SČSP, Okresní mírová rada, Okresní dům pionýrů a mládeže, Okresní kulturní středisko, řada dalších soutěží, kterých se studenti novoměstského gymnázia rovněž zúčastňují — např. soutěž o Zemi, kde zítra znamená již včera (1976 postup do celostátního kola), soutěž Země krásná, země milovaná (akce OKS, která je vyhlášena u příležitosti 40. výročí vzniku SNP a 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou). Soutěž Mladý zdravotník (1984, 3. místo krajská soutěž — I. Lukša), fotografická soutěž (1982 — L. Průdek 1. místo v celostátní soutěži), soutěž Děti, mír a umění (1982, 1983, 1984 — V. Staňková účast v krajském kole).

Tyto výsledky vedou nejenom k prohloubení zájmu o daný obor, ale jsou i předpokladem pro úspěšné zvládnutí předmětu odborné přípravy a v neposlední řadě mají pro studenty význam při přijímání na vysoké školy. Při výběru uchazečů na školy technického, fyzikálního a matematického směru se totiž přihlíží mimo jiné i k tomu, zda se uchazeč zúčastnil olympiády a zda v ní byl úspěšný.

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Historie i současnost novoměstské střední školy je příkladem sepětí školy se životem, vzájemně prospěšné symbiózy školy a města. Městské orgány stály u jejího zrodu i kolébky a dokud ji nepřevzal v roce 1904 stát, nesly na svých bedrech veškeré provozní a finanční starosti. Avšak i v dalších letech, ať už škola nesla název reálka, reálné gymnázium, jedenáctiletka, SVVŠ, gymnázium, ať byla spravována státními, zemskými, okresními nebo krajskými orgány, vždy se město a především jeho MěstNV od svého vzniku v roce 1945 živě zajímaly o osud školy a o to, jak plní svou úlohu při přípravě mladé generace na život.

Tuto starostlivost škola městu vždy náležitě vracela. Již členové prvního pedagogického sboru brzy našli cestu do institucí, spolků a klubů ve městě, stáli u jejich zrodu, přispěli k jejich pokrokové orientaci a škola jako celek se podílela na rozvoji osvěty, kultury i dalších složek společenského života.

Je samozřejmé, a platí to především o prvním půlstoletí reálky, že ne všechny profesory lze charakterizovat jako pokrokové osobnosti a že nejednou se v životě školy objevily maloměstské tendence. Rozhodující a zároveň potěšitelné je, že se nikdy nestaly převládajícím a určujícím rysem,

Dnešní gymnázium na pokrokové tradice úspěšně navazuje. I když v jeho pedagogickém sboru působí přes polovinu žen, a ženy matky mají přece jen životní poslání trochu náročnější, se svými předchůdci si v podílu na životě města nikterak nezadají. A tak najdeme profesory gymnázia mezi poslanci MěstNV, v komisích, občanských výborech, ve výborech složek NF a členové KSČ zastávají nejednu odpovědnou stranickou funkci.

Rovněž studenti, i když se sjíždějí jako dříve ze širokého okolí, jsou aktivními členy SSM, desítky jich vedou družiny a oddíly PO, vyžívají se v činnosti oddílů TJ, ve Svazarmu či dalších zájmových organizacích. Jejich podíl na plnění volebního programu lze ročně vyjádřit tisíci brigádnických hodin a zdá se, že si v posledních letech bez jejich pomoci ani nedovedeme představit zvláště sklizeň brambor.

Popřejme tedy naší střední škole — gymnáziu národního umělce Vincence Makovského — k její devadesátce vše dobré a do posledního desetiletí první stovky jejího trvání úspěšné plnění náročných úkolů v rámci nové výchovně vzdělávací soustavy. Přejme si, abychom tu stovku společně oslavili v míru a ve zdraví.

Jestliže toto závěrečné zamyšlení hovoří o dobrém vztahu školy a našeho města, je žádoucí připojit ještě jednu myšlenku. Devadesátiny reálky v roce 1984 jsou vlastně předejrou k oslavám mnohem starších narozenin našeho města. V roce 1985, v roce 40. výročí vyvrcholení národně osvobozenického boje a osvobození vlasti slavnou Sovětskou armádou, tomu bude 350 let, co byla naše obec rozšířením práv povýšena na město. Chápejme tedy oslavy 90 let trvání střední školy v Novém Městě na Moravě jako vstup do významného roku 1985, jako pozvání na oslavy 350 let našeho města.

Věra Buchtová, tajemník MěstNV (abiturientka r. 1967)

RÁMCOVÝ PROGRAM OSLAV 90. VÝROČÍ NOVOMĚSTSKÉ STŘEDNÍ ŠKOLY

Pátek 21. září 1984

odpoledne: schůzky abiturientů po ročnících
volná prohlídka školy

19.30 hod.: slavnostní akademie — 1. představení

Sobota 22. září 1984

dopoledne: fanfáry z kopule školy

vzpomínkový akt — položení květin na hroby
zemřelých učitelů

odhalení pamětní desky Vincenci
Makovskému

Slavnostní zasedání rozšířené pedagogické
rady

volná prohlídka školy

odpoledne:

14.00 hod.: slavnostní akademie — 2. představení
schůzky abiturientů

Podrobný program oslav bude zveřejněn na plakátech a v zářijovém čísle Novoměstského zpravodaje.

Navštivte výstavu k 90. výročí školy ve vstupních prostorách
Horácké galerie výtvarného umění v Novém Městě na Moravě

Květen—říjen 1984

denně mimo pondělí 9—17 hod.

SEZNAM ABITURIENTŮ

gymnázia národního umělce Vincence Makovského
v Novém Městě na Moravě

1969-1984

Tento seznam abiturientů navazuje na předchozí přehled,
který byl uveřejněn v almanachu k 75. výročí založení
střední školy v Novém Městě na Moravě vydaném v roce 1969.

1969

Třídní profesor: ARNOŠT BRAMBORA

Stanislav Buchta, Karel Burian, Jaroslava Dvořáková, Květoslava Halvová,
Jaromír Houdek, Hana Charvátová, Jan Kolář, Karel Kotovic, Jana Kozáková,
Věra Krepsová, Libuše Linková, Milada Loubová, František Mahel, Miloš
Messenský, Alena Mrázková, Věra Nedvěďová, Jaromír Nosek, Jaroslav
Favliš, Věra Skalníková, Vladimír Sommer, Jiří Střejček, Jana Škarková,
Zdeňka Škavradová, Emilie Špinarová, Jan Tulis, Libor Večeřa, Jaroslava
Veselská, Petr Vrbecký, Přemysl Weigel, Marie Zobačová.

1970

Třídní profesor: JIŘÍ MADĚRA

Jan Budig, Olga Buchtová, Lydie Bukáčková, Ludmila Coufalová, Jaromír
Čejka, Irena Dvořáková, Zbyněk Fiala, Libuše Fialová, Marie Gregorová,
Nora Halvová, Petr Hemzà, Pavel Hošpes, Ludmila Chaloupková, Marie
Koutná, Jiří Kropáček, Věra Laštovicová, Jaroslava Laštovičková, Libuše
Librová, Věra Loubová, Miroslav Mach, Marta Mlíková, Jaroslav Mrkos,
Vlasta Němcová, Věra Novotná, Blažena Osvaldová, Jan Pelikán, Marta
Ptáčková, Aleš Skoupý, Otilie Stehlíková, Věra Škarková, Bohumila Večeřová,
Věra Zárevová, Jan Zemánek.

1971

Maturitní zkoušky se nekonaly.

1972

Třídní profesorka: VLASTA MELICHAROVÁ

Dagmar Benešová, Jaroslava Bradáčová, Iva Danielová, Jarmila Douchová, Vlasta Dvořáková, František Fiala, Stanislav Fryšavský, Ladislav Havel, Bohumila Havlíková, Karel Holub, Marie Houdková, Zdeněk Jun, Věra Kadlecová, Jan Kervitzer, Alice Kotasová, Zdeněk Křížek, Jaromíra Loubová, Jindřich Mach, Vladimír Maštera, Jiří Mrkos, Stanislav Ondráček, Jaroslava Procházková, Ludmila Pýchová, Milada Řádková, Marie Sklenářová, Karel Smejkal, Zdeňka Stará, Lada Šedá, Miroslava Šírová, Miroslava Špírková, Jana Tulisová, Olga Vojanová, Marie Wurzelová, Alena Zdražilová, (externista Ivan Ševčík).

1973

Třídní profesorka: MARIE POPELKOVÁ

Helena Brychtová, Hana Dudová, Marie Harvánková, Růžena Horáková, Jitka Chmelová, Alena Junová, Věra Klepáčková, Milena Kolářová, Věra Konvalinková, Anna Koutná, Marie Krejčová, Růžena Křížová, Věra Lopaurová, Jaroslava Lupačová, Irena Marková, Marie Mrázková, Alena Němcová, Jana Petrová, Eva Procházková, Jana Slámová, Ladislava Stehlíková, Marcela Svobodová, Blažena Šírová, Marie Škavradová, Věra Štěchová, Jaroslava Štiplová, Hana Tulisová, Marie Uherková, Dana Vyplašilová.

Třídní profesor: BOHUMIL HLOUŠEK

Hana Batelková, Františka Černá, Jaroslav Fiala, Josef Fiala, Miroslav Handschuh, Jaroslav Havel, Jaroslava Chroustová, Jiří Kadlec, Jiří Kaláb, Zora Kervitzerová, Jan Kosek, Miluše Křížová, Václav Kubíček, Hana Linková, Jaroslava Lukešová, Jan Mikulec, Dalibor Milka, Jaromír Musil, Miroslava Nováková, Zdeňka Plevová, Věra Slonková, Jaroslava Sýkorová, Milada Škarková, Josef Štikar, Dalibor Valenta, Miroslav Vávra, Ludmila Zárevová.

1974

Třídní profesorka: MARIE MRÁZOVÁ

Jitka Bartošová, Dana Böhmová, František Bukáček, Marie Dvořáková, Jiří Ehrenberger, Oldřiška Fišarová, Jitka Houdková, Libor Hrbeek, Emilie Hronová, Jiřina Chromá, Jiřina Jelínková, Dana Klímová, Bohumila Kostelencová, Vladislava Krejsková, Jiřina Laxerová, Jaroslava Librova, Věra Novotná, Stanislav Novotný, Marie Ostrá, Pavel Pejchal, Věra Peňázová, Josef Prokop, Vladimíra Sedláčková, Vladimír Sláma, Olga Slezáková, Marie Sokolíčková, Iva Šedá, Marie Vodičková, Pavla Vykutilová.

Třídní profesorka: MARIE BLÁHOVÁ

Hana Andrlová, Marie Babáčková, Jiří Halva, Anna Humlíčková, Milan Jelínek, Hana Jelínková, Blanka Kadlčková, Helena Komínková, Milan Kotlař, Vojtěch Koutný, Alena Kozlová, Ludmila Stará, Božena Kubitová, Ivona Loubová, Jaroslav Marvan, Lenka Minářová, Zbyněk Moždiak, Pavel Paleček, Pavel Pávek, Zdeňka Petrovičová, Hana Poulová, Marie Sedláčková, Luboš Smažil, Vladimíra Stehnová, Alena Sýsová, Hana Šírová, Olga Špírková, Pavel Šustr, Jaroslava Zobačová, Milada Zobačová.

1975

Třídní profesorka: ANNA ZABLOUDILOVÁ

Jana Batelková, Jarmila Brychtová, Václav Čípek, Libuše Hanusová, Libuše Chloupková, Jana Jakešová, Zlatuše Káňová, Miluše Kopáčková, Milena Křivánková, Anežka Librova, Lenka Mikešová, Helena Myšková, Věra Nedvěďová, Květoslava Nejedlá, Otto Ondráček, Helena Petrová, Jaroslava Preislerová, Zdeňka Řádková, Miroslav Sekanina, Jiří Sekora, Zuzana Skoupá, Jitka Sychrová, Miluše Tulisová, Božena Vávrová, Eva Vencelidesová, Helena Žáková.

Třídní profesorka: MARIE POPELKOVÁ

Jiří Bejbl, Jaroslav Čadek, Jiří Doležal, Blanka Fialová, Zdeňka Fialová, Vlastimil Filip, Pavel Gregor, Ludmila Harvánková, Milada Holubová, Zdeňka Hradešinská, Josef Chalupa, Jan Chmela, Helena Jirková, Jitka Jádova, Libuše Kalinová, Lenka Konečná, Jiří Křehlík, Vladimír Ludvík, Stanislav Mahel, Jaroslav Michal, Milena Němečková, Milena Polanská, Jan Prášil, Olga Procházková, Karel Straka, Jaroslav Šedý, Jan Šimek, Karel Šula, Miroslav Tomek, Kateřina Vrbecká.

1976

Třídní profesor: ARNOŠT BRAMRORA

Marie Andělová, Libor Bartoš, Hana Buchtová, Marie Černá, Eva Houdková, Eliška Junová, Lydie Junová, Eliška Kulíková, Zdena Kynclová, Kateřina Látalová, Karel Linhart, Zdena Nevrklová, Josef Petr, Božena Růžičková, Dana Řádková, Hana Slámová, Ivo Straka, Lenka Synková, Petr Tesárek, Věra Tlustošová, Jan Venzara, Zdeňka Vostalová, Dagmar Žabková.

Třídní profesor: KAREL URBAN

Jiří Barta, Jan Bořil, Václav Bradáč, Zdeňka Doskočilová, Josef Drdla, Adéla Dvořáková, Věra Fialová, Jitka Galušková, Jana Jelínková, Lubomír Klimeš, Bohumila Komínková, Hana Krakovičová, Vladimír Lempera, František Marec, Pavel Michal, Zdeněk Mrkvička, Rudolf Ondráček, Jan Plhal, Oskar Pluskal, Antonín Rous, Milan Salaj, Jan Slezák, Miroslav Smažil, Jan Svoboda, Marie Šípková, Pavel Švestka, Vlasta Vaculínová, Karel Zidek.

1977

Třídní profesorka: MARTA PEŇÁZOVÁ

Hana Burešová, Marie Havlišová, Sylva Homolová, Helena Humlíčková, Radomíra Kopecká, Alena Korbářová, Jan Krejsek, Věra Kršková, Magda Křížová, Soňa Kubíková, Jarmila Librová, Jarmila Michálková, Tomáš Mohyla, Ivo Novák, Vladislava Pakostová, Eva Peňázová, Marta Pokorná, Bronislava Pospíšilová, Miroslava Sklenářová, Jana Slezáková, Milada Sokolíčková, Zdeňka Stahlová, Jana Synková, Jitka Švandová, Ivana Ubrová, Hana Vlachová, Irena Vosmeková, Božena Vypiašilová, Jaromíra Zobačová.

Třídní profesor: KAREL KOTEN

Zbyněk Albrecht, Ivan Antl, František Brychta, Josef Fiala, Naděžda Forstová, Jan Chaloupek, Alena Chloupková, Miroslav Chlubna, Marie Jádová, Jiří Kašpárek, Dana Kopecká, Zdeněk Košík, Věra Krausová, Marie Kubitová, Václav Leinweber, Vladimír Linka, Ivo Marec, Jiří Maštera, Blanka Musilová, Dagmar Palečková, Libor Pavlík, Věroslava Pokorná, Bohumila Sklenářová, Libuše Stará, Alena Straková, Dana Sýkorová, Zdeňka Šindelová, Jana Štěpánková, Čestmír Štyrský, Jana Trávníčková.

1978

Třídní profesorka: MARIE BLÁHOVÁ

Soňa Adámková, Dana Bauerová, Hedvika Bidmonová, Jaroslava Filipi, Miroslava Gregorová, Ljuba Zelená, Jana Hradecká, Eva Hrbková, Soňa Jánska, Jan Jebas, Renata Jeitnerová, Ludmila Králíčková, Miloš Kutal, Jindřich Ligmajer, Marie Maděrová, Jaroslav Neumann, Jana Novotná, Ladislava Sádovská, Marie Smutková, Jaroslava Strnadová, Dana Svobodová, Marie Šanovcová, Milada Teclová, Eva Tučková, Zdeňka Vanická, Vratislav Venzara, Anežka Vítková, Věra Vítková, Olga Zavřilová, Žofie Zdražilová.

Třídní profesor: VÁCLAV KUBICA

Martin Bauer, Dana Benešová, Jan Daněk, Pavel Dungal, Pavel Fiala, Michael Georgiev, Ivana Horáková, Miroslav Hromádka, Jana Jínková, Hana Kosková, Hana Kudrnová, Ludmila Lemperová, Jana Librová, Ivana Lieberzeitová, Jiří Loub, Zdeněk Ludvík, Zdeněk Ptáček, Ivana Macháčková, Jitka Rousová, Dana Staříková, Martin Sutorý, Jaroslav Svítíl, Evžen Šimek, Pavel Šimon, Jiřina Šustáčková, Hana Tomanová, Mirko Tulis, Zina Zrůstková.

1979

Třídní profesorka: MARIE POPELKOVÁ

Miroslav Brabenec, Evžen Brantlová, Zdenka Havlíčková, Naděžda Havlíková, Jiří Hudík, Jitka Jirmanová, Bohumil Kabelka, Miroslava Kotovíková, Božena Kozová, Petr Lamplot, Dalibor Latzka, Olga Linhartová, Milada Linková, Marta Machová, Anna Martinková, Marie Málková, Jaroslav Mrkos, Dana Mrkosová, Miloš Nosek, Marie Nosková, Ivana Nováková, Lenka Pakostová, Alena Palasová, Marta Peňázová, Marcela Peřínková, Petr Procházka, Blanka Roušová, Jana Simonová, Zdeňka Slabá, Zdeňka Slezáková, Ivana Svobodová, Ladislava Trdlová, Hana Vaňková, Luboš Vintr.

Třídní profesorka: ANNA ZABLOUDILOVÁ

Borek Bauer, Miluše Bratránková, Libuše Bukáčková, Martin Černý, Marie Červínková, Jiřina Dítětová, Zdenka Dopitová, Hana Havlíčková, Jiří Havlík, Jitka Havlíková, Milan Jebavý, Lenka Kafková, Marie Klímová, Blažena Linsbauerová, Lenka Matušková, Luboš Mazel, Blanka Milfajtová, Václav Novák, Hana Nováková, Jiří Pavlík, Ilona Sklenářová, Vlastimil Slonek, Jan Stejskal, Zdeňka Šimová, Vladimír Vedra, Radoslav Vencálek, Jaroslav Vorlíček, Ilona Wiltschová, Miloš Zauf, Petr Zidek, Jana Spěváčková, Zdeněk Zítka, Jaroslav Zobač, Ilona Zobačová.

1980

Třídní profesor: KAREL KOTOVIC

Lenka Bořilová, Jaroslava Dočekalová, Hana Entlicherová, Vlastimila Fikrová, Marie Fleková, Petr Glajc, Vladimír Havelka, Lenka Hloušková, Dana Hrubá, Jana Klímová, Jana Kotinská, Marek Koudela, Iveta Křepinská, Marie Kubíková, Jan Lán, Iva Messenská, Jaroslava Pánková, Alena Pohlreichová, Jiřina Řádková, Alena Slámová, Luboš Smetana, Věra Šacllová, Kamila Šimková, Marie Šoustarová, Petr Šulc, Eva Talpová, Radomír Válka, Jiřina Vašková, Josef Vavřík, Eva Vraspírová, Jana Ziajová.

Třídní profesor: RNDr. KAREL URBAN

Jana Baranyková, Rudolf Borek, Jitka Daňsová, Vladislav Dobiáš, Eva Dostálová, Miroslav Fiala, Jaroslav Frgal, Hana Jonáková, Drahomíra Káňová, Josef Kinc, Pavel Kopáček, Jana Kubečková, Ivana Kubicová, Zbyněk Kuder, Jiří Kutal, Pavel Lukša, Zuzana Marková, Petr Mavridis, Jan Odehnal, Jana Servítová, Ludvík Sláma, Jan Srnský, Viktor Stehlík, Michal Šimek, Svatopluk Šimek, Jitka Štyrská, Mirka Tesárková, Blažena Vaničková, Dagmar Vašíková, Radek Vincenci, Zdeněk Vojta, Marie Zítková.

1981

Třídní profesor: KAREL KOTEN

Radek Benedikt, Petr Brabec, Richard Bradáč, Petr Brychta, Tomáš Brychta, Vlasta Dobiášová, Dana Dostálová, Luboš Fajmon, Leoš Fiala, Michal Fiala, Dagmar Fialová, Zdeněk Havlík, Iveta Havlová, Simona Hegerová, Věra Holfeuerová, Jan Hradecký, Jan Humlíček, Lenka Janů, Miloš Jirman, Iva Komárová, Petr Kotinský, Jaroslav Kott, Jana Luňáčková, Roman Minář, Dana Nohejlová, Markéta Palečková, Ivana Sodomková, Stanislav Starý, Anna Stehlíková, Josef Stemberk, Jana Tesařová, Dana Urbanová, Petr Vencálek, Ivan Zídek.

Třídní profesorka: MILENA ČECHOVSKÁ

Marie Andělová, Richard Baranyk, Helena Bidmonová, Miroslava Bílá, Lenka Brabcová, Josef Bukáček, Petr Bukáček, Zuzana Cíchová, Marcela Dvořáková, Lada Ehrenbergerová, Michal Gryc, František Haněl, Lenka Havelková, Jaroslav Chmelař, Jana Kabeláčová, Melánie Kollárová, Josef Krška, Luboš Křepela, Lubomír Kubík, Rostislav Latzka, Jaroslava Nejedlá, Věra Novotná, Zdeněk Pliska, Zuzana Pluskalová, Lenka Pospíšilová, Jana Stará, Miloslav Šimon, Hana Šoustarová, Rudolf Švaříček, Zdeněk Tatíček, Anežka Tlustošová, Alena Tomková, Pavlína Vališová, Renáta Vaňková, Igor Velský, Jaroslava Zobačová, Květoslav Žalčík.

1982

Třídní profesor: FRANTIŠEK VOJANEC

Šárka Bajerová, Jana Bílková, Jana Burešová, Bohumil Dostál, Zdeněk Gabriel, Renata Hájková, Libor Heřmanský, Jana Chlubnová, Vladimír Chromý, Václav Jordán, Bohdana Kinclová, Dana Klusáková, Jana Kopecká, Martin Kovařík, Petr Koza, Eva Kratochvílová, Josef Křivánek, Hana Kubíková, Iva Kuderová, Lenka Kudrnová, Jana Lhotová, Jiří Maděra, Eva Macháčková, Radka Matoušková, Leopold Neubrand, Ivana Odehnalová, Miroslav Pfann, Ivo Solař, Jan Soukup, Jitka Stará, Alice Stoupencová, Šárka Vališová, Anna Vaňková, Bohumil Vítek, Jiří Zális, Jaromír Žejdlík.

Třídní profesorka: MARTA PEŇÁZOVÁ

Pavel Augustin, Martin Babka, Hana Bártová, Markéta Brychtová, Petr Bureš, Jaroslav Dlabač, Jiří Havelka, Jiří Hladík, Marcela Chmelařová, Zdeněk Chrást, František Janů, Jan Králíček, Vít Kutal, Petr Makovský, Jana Menšíková, Pavel Mertlík, Pavel Novotný, Jiřina Odvářková, Luboš Pipa, Ladislav Průdek, Bohuslav Pulgret, Zdeněk Smrček, František Šamla, Miroslav Štěpánek, Michal Šumichrást, Jana Tesárková, Pavla Tománková, Lenka Urbanová, Irena Vavříčková, Zdeněk Veselý, Sylva Volná, Ludmila Vondrušková, Marie Votavová, Hana Vrbková, Martin Zachrla.

Třídní profesorka: LIBUŠE BUCHTOVÁ

Věra Ambrúsová, Viera Budínová, Michaela Černá, Jan Dusík, Marta Göttlerová, Hana Hermanová, Jana Hojková, Alena Chlubnová, Eva Chmelařová, Drahomíra Chvátalová, Lenka Kinclová, Miluše Smetanová, Eva Klimešová, Alena Krejčová, Dagmar Křečková, Libuše Leinweberová, Marie Lorencová, Iveta Lukešová, Eva Mokrá, Jana Mrkosová, Ilona Patasiová, Ivana Kabelková, Marie Pustinová, Marie Slámová, Věra Slonková, Libuše Součková, Miluše Šamlová, Iveta Šneková, Jiří Švanda, Jiří Teplý, Božena Trčková, Jan Urban, Ivana Ustahalová, Miroslava Zvolánková.

1983

Třídní profesorka: LIBUŠE ŠTORKOVÁ

Drahomíra Badalíková, Tomáš Brouček, Jaroslav Bureš, Milan Daněk, Petr Dungl, Zdeněk Hajný, Martin Holek, Helena Homolová, Tomáš Horňas, Jitka Kalášková, Jaromír Kalina, Jana Klímová, Libuše Kučerová, František Laštovička, Marie Leopoldová, Ludmila Mannová, Petr Mertlík, Jaroslav Ondráček, Božena Otavová, Václav Pávek, Jana Peroutková, Ivana Pohanková, Alexandra Popelková, Lenka Sobotková, Michal Staněk, Věra Šimonová, Pavel Šotola, Marie Trybulová, Eva Tůmová, Božena Vališová, Blanka Zichová, Jiří Žilka.

Třídní profesorka: MARTA STRAKOVÁ

Zdeněk Ambrož, Marie Augustinová, Eva Bartoňová, Zdeňka Benešová, Bohdan Bidmon, Věra Blahová, Ivan Bradáč, Lenka Dlabačová, Vlasta Dušková, Roman Dvořák, Ludmila Hájková, Eva Havlíková, Jiří Homola, Lenka Lodrová, Iva Neradová, Jiří Novotný, Lubor Novotný, Libor Orel, Jana Páralová, Stanislav Parolek, Jana Pazderová, Pavla Peňázová, Jiří Pleva, Šárka Potměšilová, Zdeněk Rajský, Libor Staněk, Miriam Stará, Miloslava Svobodová, Věra Šimková, Vlasta Vávrová, Ivan Vrbecký, Šárka Vrbecká, Josef Weishaupt, Pavel Zobač.

Třídní profesorka: LIBUŠE BLÁHOVÁ

Eva Bártová, Jana Broučková, Jitka Citnarová, Ivana Bukáčková, Lenka Dvořáková, Jana Gerthnerová, Jaroslav Homola, Jana Horká, Jana Hrabalová, Jana Chládková, Ivana Janů, Josef Jaroš, Ludmila Juračková, Radek Kafka, Bronislava Klimešová, Ivana Košíková, Lenka Krejčová, Jiřina Křížová, Jana Kunstmüllerová, Ilona Leopoldová, Alena Lukešová, Pavel Málek, Miluše Marková, František Matyáš, Iva Mičková, Irena Nachtněblová, Eva Parolková, Věra Pešková, Hana Petrová, Jana Popovičová, Věra Ptáčková, Iva Sábliková, Dana Solníčková, Eva Stará, Bohuslava Šidláková, Jiří Vávra, Renáta Zrůstková, Jana Žilková.

1984

Třídní profesorka: ANNA ZABLOUDILOVÁ

Božena Augustinová, Eva Baná, Alena Brhelová, Eva Dvořáková, Tomáš Fajmon, Jana Filipiová, Jan Havlík, Jana Janovská, Radek Krejčík, Rostislav Krejzek, Monika Kubíková, Barbora Látalová, Milena Lokajová, Dana Loubová, Libor Macek, Michal Malý, Miroslav Mann, Vítězslav Novák, Vladimír Novotný, František Poul, Blanka Svobodová, Vít Starka, Magda Strašilová, Ida Stárková, Jana Šimíčková, Miroslav Špinar, Věra Štarhová, Marie Šterbová, Miriam Trojanová, Ivona Víková, Martin Zezula, Nina Zezulová, Eva Zítková.

Třídní profesorka: JANA ČERNÁ

Dušan Borek, Věra Brabcová, Věra Bučková, Jan Bureš, Martin Černý, Ivana Dajčová, Marek Došek, Jitka Fialová, Ivona Fischerová, Jiří Hanousek, Věra Hocková, Marie Horníčková, Ilona Lapáčková, Zbyněk Luňáček, Jana Mittermayerová, Petr Mošner, Jolana Nováková, Jana Novotná, Milan Petr, Marie Petrová, Taťána Pimková, Jiří Příhoda, Jitka Roháčková, Libor Skryja, Miroslav Skryja, Jaroslav Sýkora, Petr Šandera, Jiří Škarka, Ivana Šrámková, Radim Švanda, Olga Švarcová, Miroslava Uhlířová, Jaroslava Vocítková, Václav Volný, Marie Wasserbauerová, Věra Zámečníková, Martina Zrůstková.

Třídní profesorka: MILADA MOUPICOVÁ

Ludmila Balášová, Michal Beznoska, Hana Blažková, Jiří Doležal, Jana Fialová, Zdeněk Fňukal, Šárka Hegerová, Jitka Hlaváčová, Lenka Holemářová, Pavel Hrabě, Jiří Hrazdíra, Helena Jirčíková, Jana Košťálová, Jaroslav Král, Jana Kroneraffová, Leona Müllnerová, Blanka Novotná, Zlatuše Skřivánková, Irena Škodová, Robert Šujan, Věra Veselá, Anežka Vonášková.